

Ο Κωστής Ραμπαβίλας αυτοσκανάρεται

 rejected.gr/kostis-rampavilas/2

July 20, 2018

Free styles, έχεις τρεις επιλογές

20/07/2018

κείμενο | κωστής ραμπαβίλας */* **φωτογραφίες** | κωστής ραμπαβίλας */* **επιμέλεια** | γιώργος παπανικολάου + τάσος θώμογλου

Έχεις τρεις επιλογές

Ο Κωστής αποκαλύπτει τρία πράγματα που βάζει στο σακό του για να φύγει για την παράσταση, τρία τραγούδια που θα ακούσει στο δρόμο για το θέατρο κι άλλα τόσα που θέλει να κάνει αυτό το καλοκαίρι. Α! Και έβγαλε τρεις φωτογραφίες με ό,τι «έλαμψε» στα μάτια του! Three, two, one, action!

Βασιλικό Θέατρο... Τιμή μου μεγάλη! Ωστόσο, παρά την όποια αίσθηση ευγνωμοσύνης προς το σύμπαν η οποία με κατακλύζει, θα συνεχίσω να κουβαλώ τα ίδια ή πάνω-κάτω τα ίδια πράγματα στο –πάντα παραγεμισμένο- σακίδιό μου. Μεταξύ όλων, ξεχωρίζω το –απαραίτητο(!)- ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ (ναι, με κεφαλαία γράμματα, σαν τίτλος βιβλίου που θα παραμείνει προστατευμένο από τα αδιάκριτα βλέμματα σε κάποιο συρτάρι), με υλικό από σκηνοθετικές και προσωπικές παρατηρήσεις για τον χαρακτήρα που υποδύομαι στην παράσταση *Οι Ηλίθιοι* του Νηλ Σάιμον στο α' θέμα του και από εικόνες και φράσεις

που, κατά τη γνώμη μου, αξίζει να καταγράψω στη μνήμη μου στο β' θέμα του. Δεύτερο αντικείμενο κατά σειρά σπουδαιότητας αποτελούν –ως ένα- τα ρούχα του ζεστάματός μου πριν από την παράσταση και τρίτο το μπουκάλι γεμισμένο με νερό. Τα δύο τελευταία τα θεωρώ απαραίτητα για το «λάδωμα» της πολύπλοκης και απίστευτων δυνατοτήτων μηχανής που λέγεται Σώμα.

Photo 1: Πριν το ηλιοβασίλεμα, Ημεροβίγλι, Σαντορίνη

Τί τραγούδια ακούω στο δρόμο για το θέατρο με τη μηχανή ή πεζός; Αχ... Καταρχήν, μιας και το ανέφερες, λυπάμαι πολύ που δεν έχω τη μηχανή μου στη Θεσσαλονίκη, αλλά αρκετές εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά, στην πατρική μου γωνιά, το Αίγιο. Η βόλτα με τη μηχανή είναι για εμένα «ανάσα ελευθερίας», όσο βαρύγδουπο κι αν ακούγεται. Ωστόσο, το βάδισμα στη Θεσσαλονίκη δεν το αλλάζω με κανένα άλλο, σε οποιοδήποτε άλλο μέρος κι αν έχω βαδίσει. Και νομίζω ότι το ξεχωρίζω ακριβώς γιατί οι εικόνες που αντικρίζω «κουμπώνουν» με οποιοδήποτε είδος μουσικής κι αν τις συνοδεύσω, ακούσια ή εκούσια. Κατά την περίοδο των προβών μιας παράστασης ή μιας ταινίας συνηθίζω να περπατώ στην πόλη ακούγοντας το είδος μουσικής που θα επέλεγε να ακούσει ο χαρακτήρας που καλούμαι να υποδυθώ ή που γενικώς θα με βοηθούσε με κάποιον τρόπο στην ενσάρκωσή του. Συγκεκριμένα τραγούδια μπαίνουν σε λούπα στο κινητό μου και συνεχίζουν να με ακολουθούν και κατά τη διάρκεια των παραστάσεων ή των γυρισμάτων μιας ταινίας. Την περίοδο αυτή που διανύουμε λοιπόν ξεχωρίζω το μουσικό έργο του Στραβίνσκυ «Η Ιεροτελεστία της Άνοιξης», που αναφέρεται σε μια παγανιστική τελετουργία, στην οποία μια ομάδα σοφών γερόντων θυσιάζουν ένα κορίτσι για να εξευμενίσουν το θεό της άνοιξης. Επιπρόσθετα -και για να ελαφρύνω λίγο το κλίμα λόγω του ότι το έργο στο οποίο παίζω είναι κωμωδία- ακούω το “Frontier Psychiatrist” των Avalanches (συνήθως χαζεύοντας και το ασύλληπτο (!) βιντεοκλίπ του τραγουδιού) και το soundtrack της ταινίας “La Vita e Bella” του Nikola Piovani.

Photo 2: Λατρεμένο караβάκι και ηλιοβασίλεμα, Θεσσαλονίκη

Εφόσον έχω την τύχη και τη χαρά να αγωνίζομαι πρώτος για λογαριασμό του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος αυτό το καλοκαίρι, το πρώτο μου μέλημα είναι να ανταποδώσω τη γενναιοδωρία με γενναιοδωρία και να προσφέρω μια καλή ερμηνεία στο κοινό και διαθεσιμότητα/δοτικότητα στους συνεργάτες μου. Δεύτερό μου μέλημα είναι να κάνω -έστω ολιγοήμερες- διακοπές στην πόλη μου, το Αίγιο, να κάνω «απλωτές» στη θάλασσα και να ξαναπεράσω χρόνο με την οικογένειά μου και τους φίλους μου, που πλέον τους βλέπω ελάχιστα. Τρίτον, δεν σου κρύβω πως θέλω να μάθω σύντομα ευχάριστα νέα για την ταινία μεγάλου μήκους, ξένης παραγωγής, στην οποία συμμετείχα πριν από περίπου ένα χρόνο. Ξέρω πως το τρίτο δεν απάντα ακριβώς στην ερώτησή σου αγαπητό rejected, μιας και είναι επιθυμία που δεν εξαρτάται απόλυτα από το χέρι μου, αλλά οι κανόνες υπάρχουν για να σπάνε.

Photo 3: Πριν την καταιγίδα, Νικήτη, Σιθωνία Χαλιδικής

Ο Κωστής Ραμπαβίλας πρωταγωνιστεί στην παράσταση «Οι Ηλίθιοι» του Νηλ

Σάιμον, σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Παπαδόπουλου, κάθε Παρασκευή, στο Βασιλικό Θέατρο.

Related posts:
